

מאות ילדות בגיל העשרה
בורחות מבתיהן כל שנה

מה מסתתר מאחורי הודעות
על אלה ש"עקבותיהן ועלמו?"

לאן נעלמות ההקטינות

מספרת ישראל

מספרת ישראל מבקשת את עזרת הציבור בחיפושה אחרי הנעדרת

שושנה בת דוד שושן

אשר בתאריך 6.8.72 נעלמו עקבותיה

תאריך: בת 14 שנה
גובה: 165 ס"מ
מבנה הגוף: מלא
פנים: עגולים
גון הפנים: בהיר
שער: שטני
מצח: גבוה ורחב
עיניים: חומות
אף: רחב
שפתיים: עבות
מדברת: עברית וערבית

מספרת ישראל

מספרת ישראל מבקשת את עזרת הציבור בחיפושה אחרי הנעדרת

יהודית סעדה

בת רחמים אלקובי

אשר יצאה את ביתה בבנימינה שכון חדש מס' 16 בתאריך 21.9.72 ומאו נעלמו עקבותיה

תאריך: בת 13 שנה
גובה: 155 ס"מ
מבנה הגוף: רזה
פנים: עגולים
גון הפנים: שזוף
שער: חום כהה
מצח: צר ונמוך
עיניים: חומות וגדולות
אף: קטן
שפתיים: דקות
נראתה לאחרונה לובשת חולצה חומה

מספרת ישראל

מספרת ישראל מבקשת את עזרת הציבור בחיפושה אחרי הנעדרת

דנה בת אנדה זגורי

אשר בתאריך 15.9.72 נעלמו עקבותיה

תאריך: בת 14 שנה
גובה: 151 ס"מ
מבנה הגוף: מלא
פנים: מואר
כי: גון הפנים
שער: שטני
מצח: גבוה ורחב
עיניים: כחולות
אף: קטן
שפתיים: דקות
מדברת: עברית וערבית

מספרת ישראל

מספרת ישראל מבקשת את עזרת הציבור בחיפושה אחרי הנעדרת

דבורה בת אליהו וזהבה

אשר יצאה את ביתה בירושלים רח' ברייחאי מס' 102/55 בתאריך 11.9.72 ומאו נעלמו עקבותיה

תאריך: בת 15 שנה
גובה: 165 ס"מ
מבנה הגוף: בינוני
פנים: עגולים
גון הפנים: שזוף
שער: שחור
מצח: רחב
עיניים: חומות
אף: קטן
שפתיים: חומות
לובשת הולדת גושה וחצ' אית מקסי צבעונית
מדברת עברית וערבית

יום מתפרסמות תמונותיהן ב"עיתונים, מתחת לסמל מישטרת ישראל.

הנוסח הוא כמעט אחיד: "עזבה את ביתה ביום זה וזה ומאו נעלמו עקבותיה". גם הגיל דומה ב-90% של המיקרים: בנות שלוש-עשרה, ארבע-עשרה, שנה יותר, שנה פחות. אלה הן בנות הדור-האבוד של ישראל. פשוטו כמשמעו: אלה ההולכות לאיבוד, אובדות להוריהן, לבני מישפח תן, לחבריהן ולספסל הלימודים, כשהן רק בנות ארבע-עשרה שנים.

לא בקלות וזכה כל קטינה בורחת כנו בפירסום מישטרה על חשבון המדינה. עובר זמן מהיום בו מתייצבים ההורים המבוהלים במישטרה ומודיעים לשוטרי התורן: "הילדה שלנו לא חזרה הביתה". בהתחלה מרגיעים אותם. שומעים את הסיפור ואומרים להם: "היא לא היחידה". יש הרבה כמות. כל יום נעלמות בערך עשר ילדות מבתיהן במדינת ישראל. חכו קצת. אולי היא תירגע ותחזור. ההורים מחכים. לפעמים חוזרת היל-

דה, שברחה. בגלל סיכסוך עם הוריה, או כל סיבה אחרת. לפעמים שומעים על מקום הימצאה. רק כאשר כלים כל הקי"ץ, הומן חולף ואין כל סימן וכר לילדה, מתגייסת המישטרה לפעולה. גם אז, פירסום המודעה כרוך בהסכמת ההורים. ברוב המקרים זה נגמר בטוב אחרי כמה שבועות או חודשים. לעיתים זה מסתיים בגווייה רקובה המתגלית בפרט. דס לפעמים נותרים רק תעלומה ותקווה בלב ההורים המאמינים שהילדה תחזור.

"לגלח לה", את הראש!"

רחמים אלקובי גר בבנימינה, מור שבה קטנה, בית-קולנוע אחד, יקב של אלינו ומפעל קונסרטיה של להב, בלי מקום בילוי הראוי לשמו. רחמים, 52, הוא פועל נקיין, שעלה לארץ ממרוקו ב-1953, ומאו הוא מתגורר בבנימינה. יהודית אלקובי נעלמה מביתה לפני כחודש ימים.

"היא תמיד עשתה לנו בעיות", מספר אחיה פנחס, 25, תושב ירושלים, גרוש העומד להינשא בקירוב בשנית. "אפילו היינו צריכים להכניס אותה למוסד לילדות בחיפה. תמיד שמרנו עליה שלא תעשה שטויות. לא נתנו לה לצאת בערב בים כדי שלא תתחבר עם גברים, היא בסך-הכל בת ארבע-עשרה וחצי. אבל זה לא עזר. היא תמיד ידעה להתחמק מהבית והיתה נוסעת לחדרה.

"סיפרו לנו שהיא היתה יוצאת עם גברים בחדרה", מוסיף רצח. "כששמעתי על זה הרבצתי לה מכות רצח. אחרי זה שלחנו אותה למוסד בחיפה. אבל זה היה עוד יותר גרוע. שם היא הכירה בנות שעסקו בזנות והן כנר-אה אמרו לה לברוח מהבית. לפני כחודש בערך, לפני ראש-השנה היא נעלמה. חודש שלם חיפשנו אותה. אבל שום דבר לא עזר. בסוף הסכמנו שהמישטרה תפרסם מודעה.

"אחרי שפירסמנו את המודעה, חזרה יהודית הביתה. היא נבהלה מזה. היא היתה כל הומן ברמלה. היא הלכה למיש-

טרת רמלה ואמרה שהיא מוכנה לבוא הביתה, אבל היא מפחדת שאני והאחים שלה נהרוג אותה במכות. אז, כאשר המישטרה הביאה אותה, היינו צריכים לה תום שלא נעשה לה שום דבר. "באמת לא נגענו בה, אבל היא היתה בבית רק יום אחד. אחרי יום היא ברחת שוב. היא הגיעה הביתה רק לקחת את הדברים שלה לחורף. עכשיו יותר טוב שלא תחזור. אם היא תחזור, אני לא רוצה לקבל אותה הביתה".

"אמרת לי לאבא שלא היינו צריכים לשמוע למישטרה, כאשר החזירו אותה ב"פעם הראשונה", אומר פינחס. "היינו צריכים להרביץ לה מכות רצח. לגלח לה את הראש ולסגור אותה בחדר לחצי שנה שתלמד".

אבא יהרוג במכות

ליהו וזהבה, 58, שעלה ממצרים עם קום המדינה, הוא פנסיונר. יצא